

HALLO

1 | POZNAJMY SIĘ

„CO SŁYCHAĆ ?” – JEST POWAŻNYM PYTANIEM

Może już zdarzyło Ci się wpaść na niemieckiego znajomego i zastawiasz się dlaczego wysłuchiwałeś piętnastominutowego monologu na temat zdrowia, pieniędzy i życia osobistego jak tylko zapytałeś: „co słyszać ?”. To pytanie nie jest jedynie zwrotem grzecznościowym, to sprawą wagi państowej. Ludzie oczekują, że zaczniesz mówić o swoim życiu, np. jak się miewa Twój rodzina czy jakie są Twoje plany na niedzielne popołudnie. Jeśli zobacysz kogoś na korytarzu w pracy i nie chcesz utknąć w długiej rozmowie, po prostu powiedz „Hallo!” („cześć!”) i rób swoje.

W języku niemieckim znajdziemy dwa rodzaje słowa przepraszam. Pierwszy z nich to „Entschuldigung!”, kiedy chcemy zwrócić na siebie uwagę, przeszkodzić w rozmowie bądź po prostu potrącić kogoś na schodach w metrze. To niezobowiązujący wyraz dużej kultury osobistej, który jest wręcz obowiązkowy w codziennej komunikacji. Drugi z nich to zwrot „Verzeihung!” – używamy go wtedy, kiedy czujemy się winni i prosimy swojego rozmówcę o wybaczenie.

„Dziękuję” i „proszę” chodzą ze sobą niemalże w parze. Na niemieckie dziękuję – „danke”, automatycznie odpowiadamy szybkim „bitte” czyli „proszę”. Dla wzmacniania obu tych zwrotów prawie zawsze używamy słówka „schön”, która oznacza nie mniej nie więcej niż „bardzo”. Coraz częściej zamiast odpowiedzi „bitte”, używamy „gerne” – chętnie. To słówko staje się coraz bardziej popularne. Danke! – Aber gerne!

Aussprache [ausszprache]

Wymowa

Wymowa w języku niemieckim nie jest trudna, wystarczy poznać kilka podstawowych zasad podanych poniżej.

SAMOGŁOSKI

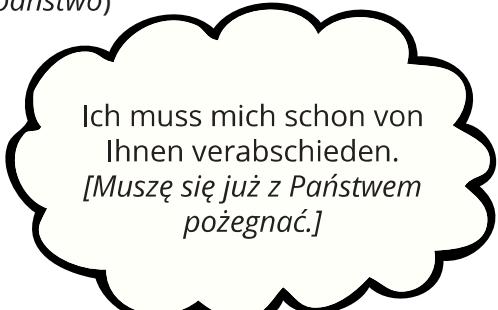
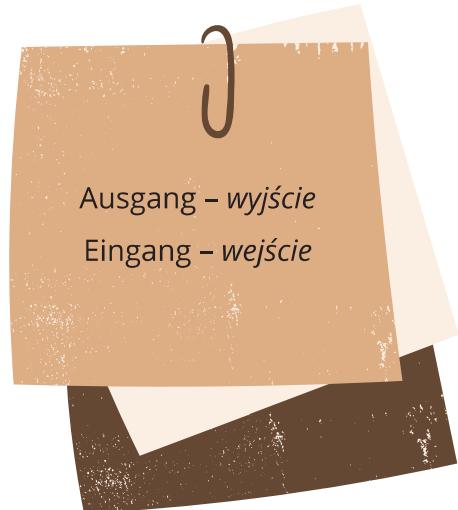
Wyróżniamy samogłoski długie i krótkie.

Samogłoska krótka: jeśli za nią są 2 lub więcej spółgłosek.

Samogłoska dłuża:

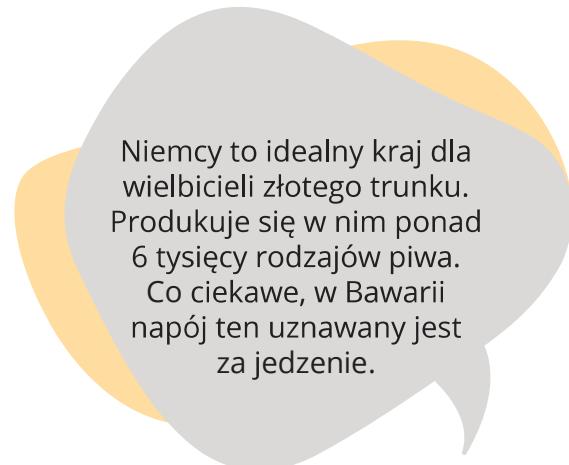
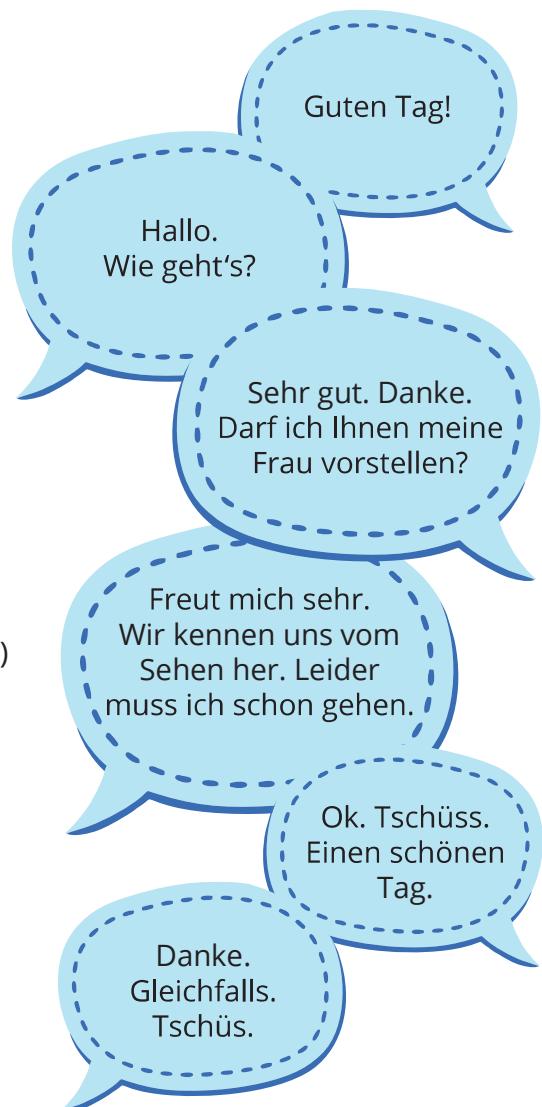
- na końcu wyrazu: (ja [*jaa*] – tak)
- jeżeli samogłoska zostaje na końcu sylaby przy dzieleniu na sylaby: (*schla-fen* [*szlafen*] – spać)
- podwójna samogłoska: (Tee [*tee*] – herbata)

1. „ie” – mówimy dłużej „i”
(sieben [*ziben*] – 7)
2. „ü” – mówimy pośrednio między „i-u” (usta składamy do „o” a mówimy „i”)
(üben [*iuben*] – ćwiczyć, Übung [*iubunk*] – ćwiczenie)
3. „ä” – czytamy „e”
(schläft [*szleft*] – śpi, fährt [*fert*] – jedzie)
4. „ö” mówimy jak „y” (usta składamy do „o” a mówimy „e”)
(können [*kynen*] – móc, umieć, potrafić)
5. „a, o, u, e” + h samogłoska a po niej „h” – h jest nieme, czyli „h” nie wypowiadamy
(fahren [*faren*] – jechać, wohnen [*wonen*] – mieszkać, Stuhl [*sztul*] – krzesło, zehn [*cejn*] – 10)
6. „ee”, „aa” – podwójne samogłoski mówimy dłużej „e”, „a”
(Kaffee [*kafee*] – kawa, Tee [*tee*] – herbata, Staat [*sztaat*] – państwo)
7. „i” między dwoma spółgłoskami – mówimy „y”
bist [*byst*] – jesteś, mit [*myt*] – z)

SPÓŁGŁOSKI

1. „z” – mówimy „c”
(zehn [cejn] – 10, zwanzig [cfancyś] – 20)
2. „s” – mówimy „z”
(sieben [ziben] – 7, sechs [zeks] – 6)
3. „v” – mówimy „f”
(Vater [fata] – tata)
4. „sch” – mówimy „sz”
(Schule [szule] – szkoła)
5. „st/sp” – mówimy „szt”, „szp”
(stehen [sztejen] – stać, spielen [szpilen] – grać, bawić się)
6. „tsch” – mówimy „cz”
(Tschechien [cześien] – Czechy)
7. „g” (na końcu słowa) – mówimy „k”
(Tag [tak] – dzień)
8. „d” (na końcu słowa) – mówimy „t”
(Hund [hunt] – pies)
9. „ss/ß” – mówimy „s”
(wissen [wysen] – wiedzieć, weiß [wajs] – biały)
10. „tt/nn” – podwójne spółgłoski mówimy krótko, pojedynczo „t/n”
(Balett [balet] – balet, Anna [Ana])
11. „er” – na końcu słowa mówimy „a”
(der [dea], er [ea] – on, Vater [vata] – tata)
12. „ich” – mówimy „iś”
(ich [iś] – ja, mich [miś] – mnie, dich [diś] – tobie)
13. „ig” – na końcu przymiotników mówimy „iś”
(witzig [wyciś] – dowcipny, lustig [lustiś] – zabawny)

DWUGŁOSKI – DYFTONGI

1. „ei”, „aj” „ay” – mówimy „aj”
(drei [draj] – 3, zwei [cfaj] – 2, Mai [maj] – maj, Bayern [bajern] – Bawaria)
2. „eu” „äu” – mówimy „oj”
(Euro [ojro] – Euro, Europa [ojropa] – Europa, teuer [toja] – drogi, läuft [lojft] – biega)
3. „au” – mówimy „ał”
(Auto [ałto] – auto, blau [blał] – niebieski, Frau [frał] – kobieta, żona)

Akcent pada z reguły na pierwszą sylabę wyrazu.

Z wyjątkami spotykamy się w przypadku, gdy mamy czasowniki nierozdzielnie złożone z przedrostkami: be-, ge-, ent-, er-, emp-, ent-, miss-, wtedy akcent pada na drugą sylabę. Natomiast w przypadku wyrazów pochodzenia obcego, pozostaje akcent typowy dla języka, z którego zostały zapożyczone.

Ausdrücke im Deutschkurs [ausdriuke im dojczkurs]

Zwroty na kursie języka niemieckiego

1. Wiederholen Sie bitte! [widerholen zi byte]
Proszę powtórzyć!

Verstehen Sie mich?

2. Markieren Sie bitte! [markiren zi byte]
Proszę zaznaczyć!

Nein, ich habe nicht gut verstanden.
Bitte, sprechen Sie nicht so schnell.

3. Kreuzen Sie bitte an! [krojcen zi byte an]
Proszę zaznaczyć krzyżykiem!

... ist es jetzt alles klar?

4. Hören Sie bitte zu! [hyren zi byte cu]
Proszę wysłuchać!

Ja, vielen Dank.

5. Lesen Sie bitte vor! [lejzen zi byte for]
Proszę przeczytać!

6. Schreiben Sie bitte auf! [szrajben zi byte auf]
Proszę zapisać!

7. Machen Sie bitte die Lehrmittel auf! [machen zi byte di lermytel auf]
Proszę otworzyć materiały!

8. Machen Sie bitte die Lehrmittel zu! [machen zi byte di lermytel cu]
Proszę zamknąć materiały!

9. Buchstabieren Sie bitte! [buchsztabiren zi byte]
Proszę przeliterować!

10. Fragen Sie bitte! [fragen zi byte]
Proszę pytać!

11. Antworten Sie bitte auf die Frage! [antworten zi byte auf di frage]
Proszę odpowiedzieć na pytanie!

12. Machen Sie bitte die Übung! [machen zi byte di iubunk]
Proszę zrobić ćwiczenie!

13. Lesen Sie bitte den Text vor! [lejzen zi byte dejn text for]
Proszę przeczytać tekst!

Was gibt's? – [Co słyszać?]

Na, Monika was gibt's?
[Cześć Monika, co słyszać?]

14. Ergänzen Sie bitte! [ergencen zi byte]

Proszę uzupełnić!

15. Ordnen Sie bitte zu! [ordnen zi byte cu]

Proszę przyporządkować!

16. Schreiben Sie bitte die Sätze! [szrajben zi byte di zetce]

Proszę napisać zdania!

17. Stellen Sie sich bitte vor! [sztelen zi ziś byte for]

Proszę się przedstawić!

18. Üben Sie bitte! [iuben zi byte]

Proszę ćwiczyć!

19. Übersetzen Sie bitte! [iuberzetcen zi byte]

Proszę przetłumaczyć!

20. Bilden Sie bitte die Sätze! [bylden zi byte di zetce]

Proszę utworzyć zdania!

Wie geht's?/ Wie steht's?
- [Co słyszać?/ Jak leci?]
Wie geht's, wie steht's?
Danke, super!
[Hej, co słyszać? Jak leci?
Dziękuję, super!]

Wörter, die mit
- heit (die Schönheit)
- keit (die Gesundheit)
- ei (die Bäckerei)
- ung (die Rechnung)
- in (die Schülerin)
- ion (die Perfektion)
- tät (die Qualität)
- ik (die Musik)
enden, sind weiblich!!!

Begrüßungs-und Abschiedsformen [begriusungs unt apszitsformen]

Formy na powitanie i pożegnanie

die Begrüßung [di begriusunk] – powitanie

Guten Morgen [guten morgen] – dzień dobry – od rana do godz. ok. 11.00

Guten Tag [guten tak] – dzień dobry

Guten Abend [guten abent] – dobry wieczór

Hallo [halo] – cześć – tylko na powitanie

der Abschied [dea apszit] – pożegnanie

Auf Wiedersehen [auf widerzejen] – do widzenia

Auf Wiederschauen [auf widerszałen] – do zobaczenia

Auf Wiederhören [auf widerhyren] – do usłyszenia

Gute Nacht [gute nacht] – dobranoc

Bis dann [bys dan] – na razie, tymczasem

Bis bald [bys balt] – do zobaczenia wkrótce

Bis morgen [bys morgen] – do jutra

Tschüs [czius] – cześć – tylko na pożegnanie

Niedziela handlowa
w Niemczech?
To niemożliwe. Tego
dnia wszystkie sklepy są
zamknięte.

Wie geht es dir?/ Wie geht's? [wi gejt es dija/ wi gejts] – Jak się masz?/Co u ciebie słychać?

Und dir? [unt dija] – A u ciebie?

Wie geht es Ihnen? [wi gejt es inen] – Co słychać u Pani/Pana/Państwa?

Und Ihnen? [unt inen] – A u Pani/Pana/Państwa?

- Gut [gut] – dobrze
- Sehr gut [zea gut] – bardzo dobrze
- Es geht [es gejt] – może być, ujdzie
- Mir geht es gut [mija gejt es gut] – u mnie dobrze
- Prima/Super [prima, zupa] – świetnie/super
- Bei mir alles in Ordnung [baj mija ales in ordnunk]
 - u mnie wszystko w porządku
- Schlecht [szlešt] – źle
- Schlimm [szlym] – fatalnie
- Mir geht es schlecht [mija gejt es szlešt] – u mnie źle
- Nicht so gut [nyšt zo gut] – nie za dobrze

Dialoge [dialoge]

Dialogi

- Hallo! Wie geht es dir? [*halo! Wi gejt es dija*]
Cześć, jak się masz?
 - Danke, gut. Und dir? [*danke, gut, unt dija*]
Dziękuję, dobrze. A co u ciebie?
 - Danke, bei mir alles in Ordnung. [*danke, baj mija ales in ordnunk*]
Dziękuję, u mnie wszystko w porządku.
 - Bis dann. Tschüs! [*bys dan, czius*]
Na razie, cześć!
 - Tschüs! [*czius*]
Cześć.
-
- Guten Tag Frau Müller. Wie geht es Ihnen? [*guten tak frau Miula, wi gejt es inen*]
Dzień dobry Pani Müller, co słychać u Pani?
 - Guten Tag Herr Meier, danke, es geht. Und Ihnen? [*guten tak her Maja, danke, es gejt. unt inen*]
Dzień dobry Panie Meier, dziękuję, może być. A co u Pana?
 - Nicht so gut! [*nyśt zo gut*]
Nie za dobrze!
 - Oh, schade. Auf Wiedersehen. [*o, szade, auf widerzejen*]
O, szkoda, do widzenia.
 - Auf Wiederschauen! [*auf widerszałen*]
Do zobaczenia.

Jak wygląda tradycyjne niemieckie śniadanie?
Po prostu biała kiełbasa i kawa.

Sprechen Sie bitte
nicht so schnell!
[Proszę nie mówić tak
szybko!]

Achtung, Stufe – uwaga stopień
Achtung/Vorsicht – uwaga